

La conferència episcopal contra Catalunya

written by Pau Miserachs | 3 de maig de 2019

La Conferència Episcopal ara parla de moralitat per orientar la política a la seva conveniència. Sembla que no vulguin veure que vivim una política en la qual regna la mentida i la intransigència. És més, sense ètica de la que se n'ha gaudit, els Bisbes s'agafen a l'opinió oficial del govern espanyol.

Els resulta més important, pel que veiem, atacar el dret de Catalunya a la independència abans que discutir la creixent desigualtat. De fet els Bisbes se sumen a la posició del Vaticà de no donar suport al dret inalienable i imprescriptible de Catalunya a recobrar drets i llibertats.

Amb el Concordat amb Espanya, a l'església espanyola ja li va bé no pagar impostos, que no els controlin els negocis ni les inversions que fan. Això sí, els feligresos han de posar diners per arreglar les esglésies, el Domund i el que faci falta, a més de Càritas. En part, com la Creu Roja, supleixen les deficiències de l'Estat.

No veiem que s'obrin les estances buides dels seminaris, les esglésies ni les cases parroquials als sense sostre. Tampoc veiem que les catedrals es desprenguin dels tresors que guarden per ajudar a sobreviure als que ho han perdut tot.

En canvi si veiem despeses incomprensibles en servidors de l'església, com l'àtic del cardenal Rouco a Madrid, i el que no sabem quan es van destapant determinades herències obtingudes per capellans de parròquia i determinades organitzacions religioses.

Critiquem sempre les sectes, però no ens fem amb els abusos que han anat apareixent en l'església post conciliar, des de la pederàstia a la segregació en escoles concertades, a més de

la temptativa de captació de joves per omplir els seminaris buits i renovar el sectarisme religiós.

La religió és una activitat i una via de pensament filosòfic que ha de quedar en l'esfera privada de les persones, i no ha d'intervenir en política. El pensament social de l'església és prou conegut i el papa Francesc ja se'n preocupa d'estendre'l aprofitant els seus viatges i pelegrinatges, encara que s'oblidi del mur del Sàhara tornant del Marroc.

L'església espanyola fa malament de pronunciar-se contra el dret humà a l'autodeterminació dels pobles agafant-se a criteris morals que poden no coincidir amb la moral democràtica. Dona la sensació que l'església, la conferència episcopal, demana directament el vot pels partits de la dreta.

Que l'església es fiqui en política és mala cosa. Divideix més que uneix. La veu de l'evangeli queda trencada amb aquests actes. No cristianitza la democràcia ni facilita la tolerància i el diàleg. Les condemnes només fomenten la intransigència i el fanatisme de la paraula.

La moralitat, però, és molt més que plantejaments polítics. Els bisbes es fiquen amb l'autodeterminació de Catalunya, però no amb el Watergate i la corrupció del partit popular, ni amb els abusos laborals dels empresaris, el capitalisme salvatge, l'agressivitat política o les conductes parlamentàries obstructives.

Quan es ficarà l'Estat amb el moviment de diners de l'organització eclesial i el fet de convertir les esglésies en llocs turístics sense pagar impostos? Quan es protegirà la llibertat de consciència davant les preteses imposicions i interferències religioses com les que promou la Conferència Episcopal?

La Conferència Episcopal hauria de fer examen de consciència i rectificar els seus plantejaments, clarament servilisme del règim, dels que dirigeixen l'economia i dels nostàlgics del

franquisme.